

ת"פ 11244/05/14 - מדינת ישראל נגד מחמד אלהואשלה

בית משפט השלום בבאר שבע

30 נובמבר 2014

ת"פ 11244-05-14 מדינת ישראל נ' אלהואשלה(עציר)

ת"פ 11234-05-14

בפני כב' השופט דניאל בן טולילה

המאשימה מדינת ישראל

ע"י ב"כ עו"ד אושרית כראל

נגד

מחמד אלהואשלה (עציר)

הנאשם

ע"י ב"כ עו"ד יוסי הכהן

[פרוטוקול הושמט]

גזר דין

הנאשם הורשע על פי הודאתו, במסגרת הסדר בכתב אישום מתוקן כפי שיפורט להלן:

על פי המתואר באישום הראשון ביום **27.3.14**, התפרץ הנאשם עם אחרים, בצוותא חדא, לרכב מסוג רנו 19 אשר חנה ברח' הבבא סאלי בדימונה, בכך ששבר את חלון הרכב האחורי הקטן וזאת באמצעות פלג, פתח את הדלת ונכנס פנימה. במעמד זה, הניע את הרכב באמצעות חוטי ההנעה, אותם חשף לאחר ששבר את ההגה, והחל בנסיעה. הנאשם נסע ברכב זה עד לאזור ערוער, אולם מאחר והרכה נכבה לעיתים קרובות והתחמם השאירו בשטח.

על פי המתואר באישום השני, ביום **28.3.14**, התפרץ הנאשם לרכב נוסף מסוג פיז'ו 205, אשר חנה ברחוב עזרא ונחמיה בדימונה, וזאת באותה השיטה כפי המתואר באישום הראשון ושלל אותו שלילת קבע.

על פי המתואר באישום השלישי באותו המועד נסע הנאשם עם הרכב הגנוב המתואר באישום השני למקום שבו הותיר את הרכב הרנו מן האישום הראשון ורתם את האחרון לרכב הפיזו 205 באמצעות רצועות הבטיחות אותן חתך מרכב הרנו. לבסוף, שרף הנאשם את רכב הרנו לאחר שלא הצליח להניעו.

על פי המתואר באישום החמישי ביום **30.3.14** בשעות הלילה המאוחרות, התפרץ הנאשם בצוותא חדא עם שניים נוספים לרכב מסוג סוזוקי, אשר חנה ברח' חטיבת הראל בדימונה, בכך ששבר את חלון הרכב בצד של הנוסע באמצעות שבר של פלג, פתח את הדלת ונכנס פנימה. במעמד זה נטל הנאשם מהרכב זוג משקפי שמש וכן מכשיר USB.

על פי המתואר באישום השישי ביום **30.3.14** התפרץ לרכב מסוג סובארו בכך ששבר את החלון הימני הקדמי של הרכב ונכנס פנימה.

על פי המתואר באישום השביעי, ביום **30.3.14** התפרץ הנאשם בצוותא חדא לרכב מסוג שברולט בכך שפתח את הרכב באמצעו צרור מפתחות אותו גנב מהרכב המתואר באישום השישי. במעמד זה נטל מהרכב תיק שבו 2 ארנקים, וכן ארנק נוסף ובו 100 ₪ מזומן וכן תווי קנייה בשווי 700 ₪.

על פי המתואר באישום השמיני, ביום **30.3.14**, חבל הנאשם במזיד ברכב מסוג הונדה אשר חנה ברחוב המכתש בדימונה, בכך ששבר את החלון הקדמי השמאלי באמצעות שבר של פלג.

על פי המתואר באישום התשיעי ביום **30.3.14** חבל הנאשם במזיד ברכב מסוג שברולט, באופן הדומה למתואר באישום השמיני.

על פי המתואר באישום העשירי התפרץ הנאשם בצוותא חדא ביום **30.3.14** לרכב מסוג מזדה, באופן הדומה למתואר באישום השישי.

הנאשם צירף לתיק "האב" תיק נוסף אשר מספרו 47941-07-14. (להלן: "תיק הצירוף"). על פי המתואר בתיק זה ביום 9.3.14, בשעה 13:34, ב"מרכז השיקום יחדיו", נטל הנאשם מקרן "ברקו" וטלוויזיית LCD השייכים למרכז, ללא הסכמת הבעלים.

בהסדר הטיעון בו הודה הנאשם לא הגיעו הצדדים להסכמה לעניין העונש ובטרם נשמעו הטיעונים לעונש נשלח הנאשם לקבלת תסקיר מאת שירות המבחן.

תסקיר שירות המבחן

מהתסקיר עולה כי עסקינן בנאשם כבן 21, תושב פזורה בדואית הסמוכה לדימונה. בטרם המעצר התגורר בבית הוריו, לא עבד, וניהל אורח חיים התמכרותי לחשיש. הנאשם שיתף כי חודשיים לפני המעצר בתיק הנוכחי סיים לרצות עבודות שירות בגין הרשעתו בעבירות מתחום האלימות.

הנאשם מסר כי סיים 12 שנות לימוד, ללא תעודת בגרות. הלה שיתף כי בגיל ההתבגרות התחבר לאוכלוסייה שולית, שהכיר בבית הספר ובשכונת מגוריו. בשנות התיכון למד ברשת תיכון "עמל" שם השתלב בלימודי החשמל. הלה ציין כי רצה להמשיך ללימודי תעודת הנדסאי חשמל אך נוכח הקושי לשאת במימון לימודיו ויתר על כך.

אשר למשפחת מוצאו- זה ציין כי הינו התשיעי מבין 10 אחים, בטווח גילאים 19-35. עוד ציין כי הוריו אינם עובדים

ומתקיימים מקצבאות המל"ל בתוספת קצבת הפנסיה מעבודתו של האב בקק"ל. כמו כן, מסר כי אביו סובל מבעיות קרדיולוגיות אשר בגינן מטופל תרופתי. הנאשם תיאר את הוריו כדמויות חלשות, הנעדרות יכולות תפקודיות, אשר הסתייעו בכלכלת המשפחה על ידי ילדיהם. עוד שיתף הנאשם כי 3 מאחיו סובלים מפיגור בשל העובדה כי הוריו קרובי משפחה וכי אחד מאחיו בעל עבר פלילי, אשר נהרג בתאונת דרכים.

בנוגע לרקע לעבירות נשוא כתב האישום- מסר כי באותה התקופה לא עבד ועל מנת לממן את מנות הסם, לווה כסף מאביו. לאחר שהתבקש להשיב את הכספים ביצע את המיוחס לו. ביחס לתיק שצורף- מסר כי ביצע את העבירה על מנת לרכוש סמים. הנאשם הביע חרטה על המעשים ועל הנזקים שנגרמו למתלוננים וכן הביע תקווה לנהל אורח חיים נורמטיבי. שירות המבחן התרשם כי לראשונה מבין את ההשלכות של מעשיו אולם עדין מתקשה לבחון לעומק את התנהגותו ותולה את הסיבות למעורבותו הפלילית בהתמכרות לסמים ובקושי הכלכלי.

הנאשם מסר כי החל לצרוך סמים מסוג חשיש החל מגיל 15, על מנת להתמודד עם נסיבות חייו המתוארות. לדבריו, עד המעצר לא ראה כל צורך בהירתמות להליך בתחום זה, אולם, לאחר שהתחיל לבחון את ההשלכות שבמעשיו, נענה בחיוב להצעה להשתתף במסגרת הכלא בפרויקט הכנה לגמילה. שירות המבחן העריך כי השינוי בתפיסתו ושיתוף הפעולה מבטאים את מוכנותו לשקם את חייו ומוטיבציה אותנטית לשנות מאורחות חייו השוליים ובכך מפחיתים את הסיכון הנשקף מנאשם זה. לצד האמור, שירות המבחן מצוין כי המדובר בראשיתו של הליך מורכב, הדרגתי וארוך שניתן לבחון לעומק על פני רצף זמן. שירות המבחן מצוין כי הנאשם מעוניין להמשיך בהליך הטיפולי שהחל בכלא.

נוכח האמור לעיל, שירות המבחן בסיום דבריו המליץ על ענישה מוחשית ומרתיעה, לצד המשך הטיפול שהחל הנאשם בכלא.

טענות הצדדים

בדיון שנערך ביום 11.11.14 הגישה ב"כ המאשימה את טיעוניה לעונש בכתב. שם פירטה את עבירות הרכוש המיוחסות לנאשם אשר לטענתה הפכו ל"מכת מדינה". בהתאם לתיקון 113, ציינה את הערכים המוגנים בהם פגע הנאשם במעשיו, בכללם, הגנה על בטחונו, רכושו, פרטיותו של הפרט. לדבריה, המדוברים במעשים אשר קדם להם תכנון, וזאת בשם לב לכך שהמדובר במסכת אירועים המבוצעים בצוותא חדא עם אחרים ובדפוס פעולה קבוע. עוד טענה כי העובדה כי שהרקע למעשים הינו מימון מנות הסם אינה מקהה את חומרת מעשיו של הנאשם.

המאשימה טענה למתחמי ענישה נפרדים לכל אישום ואישום: ביחס לאישומים הראשון והשני - עתרה למתחם הנע בין 12-18 חודשי מאסר בפועל; אשר לאישום השלישי עתרה למתחם הנע בין 12-6 חודשי מאסר בפועל; אשר לאישומים הרביעי והשישי - עתרה למתחם הנע בין 10-4 חודשי מאסר בפועל; אשר לאישומים החמישי, השביעי, השמיני והתשיעי - עתרה למתחם הנע בין 8-4 חודשי מאסר בפועל; ביחס לתיק שצורף עתרה למתחם הנע בין מאסר מותנה ועד 6 חודשי מאסר בפועל.

בגדרי המתחם הפנתה לעברו הפלילי המונה 2 הרשעות. כמו כן, ציינה כי מהתסקיר עולה כי לא מתקיימות נסיבות מיחדות המצדיקות חריגה ממתחם הענישה נוכח שיקולי שיקום. בנסיבות אלו, עותרת להטלת עונש מאסר ברף הבינוני לכל אישום בנפרד, וזאת לצד מאסר מותנה, התחייבות, קנס ופיצוי למתלוננים.

מנגד, ב"כ הנאשם הפנה להודאתו של הנאשם ולהבעת החרטה על מעשיו. זה ציין כי הואיל והמדובר במסכת אירועים אשר נפרסה על פני יומיים בלבד - עסקינן במסכת עבריינית אחת אשר יש בגינה לקבוע מתחם אחד. הלה הפנה לכך שמהתסקיר עולה כי המדובר בנאשם צעיר, אשר לו נסיבות חיים קשות ביותר. עוד הפנה להליך השיקומי אשר עובר הנאשם במסגרת הכלא ובפרט לכך ששירות המבחן מצוין כי הלה מתאמץ ומתמיד בהליך זה ובעניין המשקל שיש ליתן לשיקולי השיקום. הלה עתר להימנע מלתן משקל להמלצה העונשית הסופית של שירות המבחן. לדבריו, בתיק זה מלכתחילה לא היה צורך בתסקיר חובה ומכאן יש לחזק את המסקנה כי אין לקבל את המלצתו העונשית הסופית של שירות המבחן. זה הפנה להלכות ביחס להלכות ביחס לקבוצת "הבגירים צעירים" הואיל ובעת ביצוע העבירות חצה הנאשם את גיל 21 בחודש בודד בלבד. הנאשם ביקש להוסיף על דברי בא כוחו ומסר כי מעוניין להשתלב בהליך טיפולי וכן מעוניין לשוב למסלול חיים נורמטיבי.

דין והכרעה

כאשר אין המדובר בעבירה יחידה, בשלב הראשוני, על בית המשפט לקבוע האם מדובר באירוע אחד או בכמה אירועים נפרדים. בעניינו, מצאתי כי יש לקבוע מתחם עונש הולם נפרד לגבי כל אישום ואישום, למעט הסתייגות הנוגעת לאישום השני והשלישי שביחס אליהם אקבע מתחם עונש אחד. בהקשר לכך, הרי שהמתואר באישום הראשון בוצע ביום 27.3.14, ואילו המתואר באישום השני והשלישי בוצע ביום 28.3.14, ובמיקום גיאוגרפי אחר. גם אם מבחינת חלונות הזמנים המפורטים בכתב האישום הנאשם ביצע את האישומים 1 ו-2 ברצף באותו לילה שבין 27.3.14 - 28.3.14, הרי שהותרו של רכב הרנו באזור ערערה וחזרה לעיר דימונה לצורך גניבת רכב נוספת די בה כדי לקבוע מתחם נפרד.

אכן, אישומים מס' 5, 6, 7, 8, 9 ו-10 בוצעו כולם באותו לילה. יחד עם זאת, הרי שעובר לכל אחת ואחת מן ההתפרצויות לרכבים השונים, ערך הנאשם יחד עם שותפיו את שיקולי "העלות והתועלת" לרבות הסיכונים הכרוכים בחזרה על עבירות ההתפרצות, ובחר לנהוג כפי שמתואר בכתב האישום. המדובר בקורבנות שונים, ובחלקם של המקרים מדובר ברחובות שונים אלה מאלה. בעניין ר' בין היתר רע"פ 4522/13 **נימר נעיסני נ' מדינת ישראל** (16.7.13) אשר בו דובר על פגיעה במזיד בשלושה מצמיגי שלוש מכוניות שעמדו בסמיכות אחת לשנייה. ברע"פ זה מתייחס בית המשפט העליון לקביעת בית המשפט המחוזי שהפך את החלטת בית משפט השלום, בה נקבע כי מדובר במעשה אחד. במקרה זה בית המשפט המחוזי פסק כי: **"אף אם ניתן משקל מה לכך שהעבירות נעברו ברצף, באותה לילה ובאותו מקום, אין לראות בהן מעשה אחד שכן מדובר בפעולה מכאנת לגרימת נזק, לכל מכונית בפני עצמה"**.

אשר לאישום המצורף, הרי שזה בוצע ביום 9.3.14, במקום אחר ובנפרד מההתרחשות המתוארת בתיק האב.

כאמור, לאישומים השני והשלישי מצאתי לקבוע מתחם עונש אחד, שכן כפי שהדבר נלמד מעובדות כתב האישום

המתוקן, בסמוך לאחר גניבת רכב ה"פז'ו" (באישום השני) הנאשם נוסע עמו למקום בו הושאר רכב הרנו במקום בו הותירו יום קודם. לשון אחר, גניבת רכב ה"פז'ו" נעשתה בין היתר על-מנת לאפשר לנאשם את הזזת רכב ה"רנו" ובהמשך משלא צלח להניעו, להציתו.

על פי סעיף 40ג (א) לחוק העונשין, בקביעת מתחם העונש בהתאם לעקרון ההלימה, על בית המשפט להתחשב **"בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה"**.

בעבירות כגון דא פגע הנאשם בערכים החברתיים של ביטחון הציבור וקניינו. על הפגיעה שעבירות אלו יוצרות ראה התייחסותו של כב' השופט רובינשטיין ברע"פ 7890/10 לאיק מליטאת נ' מדינת ישראל (1.11.2010):

"אין צורך להכביר מלים על מפח הנפש של אדם היוצא מביתו ומגלה כי רכבו, רכוש יקר ובעל חשיבות רבה מכל בחינה, אינו עוד. לכך מצטרף הנזק הכלכלי במעגל רחב יותר, במונחי המשק. הרוצה ליהנות בזדון מעמל הזולת ולשלוח יד ברכוש שלא הוא צבר, ראוי לענישה מחמירה..."

בדומה יפים בהקשר זה דברים שנכתבו בע"פ 11194/05 אבו סבית נ' מדינת ישראל :

"למרבה הצער, תופעת גניבות הרכב טרם נעקרה משורש, ומכת המדינה שאליה נדרש בית משפט זה לפני בדיוק עשור (פסק הדין בע"פ 5724/95 ניתן ב-12.5.96), כמעט שהפכה לעשר מכות; היא ממשיכה לנגוס ברכושם של רבים, ופגיעתה רעה כלכלית ואנושית. המעט שבידי בית משפט זה לעשות הוא לחזק את ידיהם של בתי המשפט הדיוניים בראייה מחמירה של העבירות הכרוכות בכך".

אמירות אלו של בית המשפט העליון עולות בקנה אחד עם עמדת המחוקק אשר בחר לייחד לעבירות שעניינן גניבת רכב, חבלה במזיד והתפרצות לרכב, פרק ספציפי -סימן ה 1 לפרק י"א -לחוק העונשין. חיקוק זה, שבצדו גם החמרה עונשית נעשה על רקע הנפוצות של עבירות רכב ועל רקע הנזק הרב שעבירות אלה גורמות לציבור. לא בכדי העמיד המחוקק את העבירה של חבלה במזיד ברכב כעבירת פשע וקצב לצידה עונש של 5 שנות מאסר, ועבירת גניבת הרכב הועמדה כעבירת פשע שהעונש שנקצב לצידה הינו 7 שנות מאסר. יוער כי לדאבון הלב עבירות הרכב נפוצות בקרב בני שכבת גילו של הנאשם ואף צעירים ממנו.

אשר למדיניות הענישה הנהוגה בעבירות בהן הורשע הנאשם הרי שבדומה לעבירות רבות בקודקס הפלילי ניתן למצוא קשת רחבה ביותר של עונשים, החל מעונשים צופי פני עתיד וכלה בעונשי מאסר המגיעים לכדי מספר שנים. יחד עם זאת, בגדרי ה"שדרה המרכזית" הנוהגת בעבירות בהן הורשע, הרי שעל דרך הכלל בגין גניבת רכב נגזרים עונשים הנעים בין 9 -10 חודשי מאסר ועד לשנתיים מאסר בפועל. ביחס לעבירות של התפרצות וגניבה מרכב העונשים יכול וינועו בין מספר חודשים של עבודות שירות ועד שנת מאסר. ביחס לעבירה של חבלה במזיד ברכב וגניבה, העונשים נעים בין מאסרים מותנים לבין שישה חודשים מאסר בפועל.

ר', בין היתר: בע"פ 736-09-12 **מדינת ישראל נ' מסרי**, בת"פ 22913-03-12 **מדינת ישראל נ' רומן חרלפ** (28.11.13), בת"פ 40676-12-10 **מדינת ישראל נ' מתי בראנס ואח' (26.11.13)** - במסגרת ת"פ 35186-03-10 **מדינת ישראל נ' רביעה** (17.12.12) - במסגרת ת"פ 2217-05-11 **מדינת ישראל נ' אבו כשכ** (31.5.12).

בתיק זה מידת הפגיעה בערכים המוגנים המפורטים לעיל הינה משמעותית. את הפגיעה של הנאשם בערכים המוגנים אין ללמוד אך מחלקו בכל כתב אישום בנפרד אלא כמכלול ומהתמונה המצטיירת מצירוף כלל האישומים בהם הורשע, והפגיעה הקשה הנלווית להם ברכוש הציבור ובתחושת הביטחון שלו.

אשר לאישום הראשון, יש ליתן הדעת כי הנאשם מבצע את המיוחס לו בצוותא חדא עם אחרים. הכניסה לרכב הינה "אלימה", באמצעות שבר חלון הרכב האחורי. חלקו של הנאשם באישום זה משמעותי, באשר הוא זה שנכנס אל תוך הרכב ו"עוקף" את מערכת ההנעה על-ידי כך ששובר את ההגה, חושף את חוטי ההנעה ובהמשך נוהג בו עד לאזור ערוער שם הותירו לאחר שהרכב התחמם ונכבה תכופות. לא למותר לציין כי הנאשם נוהג כמנהג עבריין רכוש לכל דבר ועניין, וכי גם אם אין מדובר בהתפרצות מתוחכמת, עקיפת מערכות הנעה של רכב אינה דבר המצוי בתחום ידיעתו של כל הדיוט.

אשר לאישומים השני והשלישי, הרי שמדובר בהתפרצות לרכב וגניבתו, לכל היותר 22 שעות לאחר המתואר באישום הראשון. גם במקרה זה מדובר בכניסה אלימה לרכב על-ידי שבר חלון הרכב האחורי. על-פי המתואר באישום זה, הנאשם מגיע לבדו בשעת לילה פעם נוספת לעיר דימונה, וכאמור גונב את הרכב. הנאשם מפגין "דבקות במשימה" ונוסע עם הרכב הגנוב לעבר רכב ה"רנו" מן האישום הראשון, מנסה, באמצעות חגורות הבטיחות שגזר מרכב ה"רנו" לגרור אותו בסמיכות ליישוב ערוער.

בשלב הזה, הנאשם שורף את רכב ה"רנו". התנהלות זו של הנאשם מלמדת על העדר מורא והפנמת דפוסי התנהגות עברייניים מובהקים. הנאשם אינו חושש לחזור אל רכב ה"רנו" שהותיר בשטח חרף הסיכון הכרוך בכך. הגם שהדבר לא צוין בכתב האישום, הרי שיש להניח ששריפת הרכב לא נעשתה מחמת זעם ומתוך ונדליזם לשמו, אלא על-מנת להקשות את גילוי הרכב או את עקבותיו של הנאשם. כך גם יוער כי במובנים מסוימים חסד נעשה עם הנאשם שעה שיוחסה לה עבירה של חבלה במזיד ברכב ולא עבירת חמורה יותר.

יוער, כי התיק בעניין אחד משותפיו של הנאשם, אימן הואשלה, ממתין אף הוא לגזירת עונשו ע"י מותב זה. הדברים נאמרים מתוך כך שגם לאימן אחר מיוחסת אותה התפרצות וגניבת רכב כאמור באישום השני (כתב אישום זהה לחלוטין), חרף כך, לא מצוין כי את המעשים באישום השני, ביצע הנאשם שבפני בצוותא חדא. מבלי להידרש לסוגיית היות המאשימה "מדברת בשני קולות" וחרף האנומליה שבדבר, בית המשפט יתייחס לכתב האישום בעניינו של הנאשם כפי ניסוחו, ולא יהיה בכך כדי להחמיר עם הנאשם כביצוע בצוותא חדא.

אשר ליתרת האישומים, אלו מבוצעים בחלקם של המקרים בצוותא חדא עם שותפיו של הנאשם באותו "לילה לא שקט", ליל ה-30.3.14. הנאשם ושותפיו עוברים ממרכב לרכב, מתפרצים לתוכו ולוקחים מכל הבא ליד.

באישום החמישי, מדובר בביצוע בצוותא חדא עם אחרים, כאשר הכניסה לרכב נעשית על-ידי שבירת החלון בצד הנוסע באמצעות שבר של פלג ונטילת רכוש מתוך הרכב. כאמור, הנאשם נוהג כעבריין רכוש מקצועי, ולא רק שבוזז את חלקן של המכוניות, אלא בוחן הרכוש, ובעזרתו מקדם את המשך מזימותיו הפליליות. הדברים מכאונים בעיקרם לשימוש שעושה הנאשם באישום השביעי באמצעות מפתחות הרכב שנגנבו באישום השישי. כאשר מתוך רכב ה"שברולט" בגדרי האישום השביעי נגנבים ארנקים ותווי קנייה. לא למותר לציין כי באישום השביעי מיוחס לנאשם כי ביצע את ההתפרצות בצוותא חדא עם אחרים, על כל המשתמע מכך.

באישומים השמיני והתשיעי מיוחסות לנאשם עבירות של חבלה במזיד ברכב על-ידי שבר החלון באמצעות אותו פלג. לא ניתן להתעלם מהקונטקסט שבו נעשית אותה חבלה במזיד, היינו כחלק מאותה תנועה בצוותא חדא מרכב לרכב בהקשר של ביצוע עבירות רכוש. כך הם פני הדברים ביחס לאישום השישי אשר על-פי המתואר בו מיוחסת לנאשם עבירה של פריצה לרכב לאחר שבר שמשת החלון ללא נטילת רכוש מתוכו.

כמכלול, עצם הביצוע בצוותא חדא הוא לכשעצמו מצדיק החמרה. בהקשר לכך, ועל-פי כתב האישום המתוקן, אין לומר כי הנאשם נגרר אחר שותפיו. חלקו של הנאשם משמעותי ונכבד, ובפרט אמורים הדברים לאישומים הראשון, השני והשלישי. הביצוע בצוותא חדא מקל על ביצוע עבירות הרכוש ומקשה על תפיסתם של הנאשמים.

הנזק שנגרם למתלוננים השונים הינו נזק רכושי ממוני בלבד, אולם כידוע, עבירות רכוש, לא כל שכן עבירות של גניבת רכב, יכול ותתדרדרנה לכדי אלימות של ממש, היה ומי מבעלי כלי הרכב ייתקלו בנאשם ושותפיו, וינסו לסכל את בזיזת רכושם או למנוע את הימלטותם מהמקום.

אשר לתיק המצורף, יצוין בקצרה כי מדובר במעשים שמבוצעים בצהרי היום, כאשר הנאשם אינו בוחל במקור השגת הרכוש, וזו הפעם גונב ממרכז שיקום, מקרן וטלוויזיה, רכוש אשר נועד לרווחתם של פוקדי המקום, ובעל ערך ממוני לא מבוטל.

כפי שצוין בתחילת ראש פרק זה, אין להתעלם מהפגיעה המצטברת בתחושת הביטחון של הציבור אשר מתעורר לגלות יום לאחר יום שנגנבו כלי רכב ממקום מגוריו, או כי במשך לילה אחד נפרצו ונבזזו שורה ארוכה של כלי רכב.

הנאשם טוען כי ביצע את המעשים המיוחסים לו, לצורך מימון התמכרותו לסמים (להחזיר לאביו הלוואה שנטל ממנו לצורך קניית סמים). בהקשר לכך יש לציין כי כפי שפורט לעיל, התנהגותו של הנאשם, הגם שמונעת לצורך מימון סם, מלמדת על תכנון מוקדם ותעוזה אשר אינם מאפיינים על דרך כלל נרקומנים הפועלים בדחף הרגע לממן את מנת הסם לה הם נזקקים. כך גם יוער שבמובנים רבים אין זה עניינו של הקרבן מה הסיבה שהביאה את הנאשם לפגוע ברכושו, בפרט כאשר הנאשם שבפנינו "שעבד" את רכוש הציבור כחלק מאותה התמכרות.

מכל המקובץ לעיל הנני לקבוע כי מתחם העונש ההולם בגין האישום הראשון (פריצה לרכב וגניבת רכב) נע בין 10 לבין 18 חודשי מאסר בפועל.

מתחם העונש ההולם בגין האישומים השני והשלישי יחדיו (פריצה לרכב, גניבת רכב וחבלה במזיד ברכב) נע בין 12 ל-26 חודשים מאסר בפועל.

מתחם העונש ההולם בגין האישומים החמישי והשביעי (פריצה לרכב וגניבה מרכב) נע בין 3 ל-10 חודשים מאסר בפועל.

מתחם העונש ההולם בגין האישומים השישי והעשירי (פריצה לרכב) נע 2 - 8 חודשים מאסר בפועל.

מתחם העונש ההולם בגין האישומים השמיני והתשיעי (חבלה במזיד ברכב) נע בין חודש ועד 7 חודשים מאסר בפועל.

מתחם העונש ההולם בגין התיק המצורף נע בין מאסר מותנה ועד 8 חודשים מאסר בפועל.

קביעת העונש בתוך גדרי המתחם:

בקביעת עונשו של הנאשם בגדרי המתחמים אותם קבעתי הרי שמן הראוי שיימצא בעיבורם של אותם מתחמים. לקולא יש ליתן הדעת להודאתו של הנאשם ולהבעת החרטה - אשר יש הם כדי לחסוך בזמן שיפוטי יקר. הדברים מקבלים משנה תוקף בשים לב לריבוי האירועים ולריבוי עדי התביעה, כאשר הנאשם מבקש לערוך "ניקוי שולחן" וצירף תיק נוסף אשר מתנהל נגדו. זאת ועוד, יש ליתן הדעת לנסיבות חייו הקשות של הנאשם, בכללן, העדר דמויות תומכות ומכילות, מות אחיו, מחלת שלושת אחיו וכן מחלת אביו.

עוד במסגרת השיקולים לקולא, יש ליתן הדעת לכך לגילו הצעיר של הנאשם ולעובדה כי בעת הגשת כתבי האישום הנאשם חצה בהפרש של חודשים בודדים את גיל 21 וזה מצוי בגדרי קבוצת "הבגירים- צעירים" אשר לגביהם למאסר יש משקל רב יותר מאשר על דרך הכלל וראה בעניין זה ע"פ 7781/12 פלוני נ' מדינת ישראל (25.6.13).

מנגד ולחומרא, יש לקחת בחשבון את עברו הפלילי המונה 2 הרשעות. בשנת 2010 הורשע הנאשם בבית משפט המחוזי בבאר שבע בעבירות של חבלה במזיד ברכב, וכן בסיכון חיי אדם בנתיב תחבורה. חרף חומרתן של העבירות בהן הורשע הנאשם הוטל על הנאשם בסופם של דברים עונש של "צ".

במסגרת ת"פ 17510-09-12 הורשע הנאשם בעבירות של סחיטה באיומים ותקיפה הגורמת חבלה של ממש על-ידי שניים או יותר (יוער כי מעיון בהכרעת הדין מיום 6.1.13 עולה כי הנאשם הורשע גם בסחיטה בכוח ונסיון פגיעה בנסיבות מחמירות, דבר אשר אינו עולה בקנה אחד עם גליון הרישום הפלילי). במסגרת תיק זה נגזרו על הנאשם 5 חודשי מאסר יכול וירוצו בדרך של עבודות שירות.

נמצא כי ביצוע עבירות פליליות, לרבות מעורבות בעבירות חמורות, אינו זר לנאשם חרף גילו הצעיר. כך גם נדמה כי

המסר מאת בתי המשפט בדמות עונשים מתונים שהושתו על הנאשם מתוך מתן עדיפות לשיקולי שיקום לא הובנו ולא הופנמו כהלכה על ידי הנאשם. בנסיבות אלו, יינתן משקל לשיקולי הרתעת היחיד וכך גם ליתן משקל לשיקולי הרתעת הרבים, על רקע הקלות שבביצוע העבירות בכגון דא וזאת לעומת הקושי בלכידת העבריינים בעבירות אלו.

אשר לשיקולי שיקום- אכן שירות המבחן מציין כי לאחר שהנאשם השתתף בפרוייקט הכנה לגמילה בכלא חל שינוי בתפיסתו בכל הנוגע לניהול חייו ולשימושו בחומרים משנה תודעה. לצד זאת שירות המבחן מציין כי המדובר בשלב בוסרי ומכאן שראוי שההליך הטיפולי יעשה במסגרת מאסרו ולא מחוץ לכותלי הכלא. במצב דברים זה, לא מצאתי כי קיימים שיקולי שיקום מובהקים אשר בעטיים ראוי לסטות מטה ממתחמי הענישה.

בהתאם להוראת סעיף 40(ג) רשאי בית המשפט, לאחר שהרשיע נאשם בכמה עבירות המהוות כמה אירועים, לגזור עונש נפרד לכל אירוע או עונש כולל לכלל האירועים. בענייננו מצאתי לגזור עונש כולל למכלול האירועים. בכך יינתן ביטוי לקרבתם של האירועים בזמן ובמקום וליתר הפרמטרים שבגינם עתר בא-כוח הנאשם לקבוע מתחם עונש כולל למכלול העבירות בעבירות בהן הורשע הנאשם על דרך הכלל יש מקום גם להטלתם של עיצומים כלכליים משמעותיים. יחד עם זאת, בשים לב למצבו הכלכלי הקשה של הנאשם כפי המפורט בתסקיר ובשים לב לאורכו של המאסר שאגזור על הנאשם בתיק זה מצאתי כי להימנע מהטלת קנס ופיצוי אשר בהכרח יביאו להארכת מעצרו.

מכל המקובל לעיל, הנני לגזור על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 34 חודשים מאסר בפועל שימנו מיום מעצרו, 17.04.14.

ג. 6 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים שלא יעבור עבירת רכוש מסוג עוון.

ד. 12 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים שלא יעבור עבירת רכוש מסוג פשע.

ה. הנאשם יחתום על התחייבות על סך 10,000 ש"ח, אשר יהיה עליו לשלם באם בתוך שנתיים מהיום יעבור על עבירות נוספות לפיהן הורשע. לא יחתום על התחייבות כאמור בתוך 14 ימים - ייאסר בגין כך למשך 30 יום במצטבר לכל עונש אחר אותו הוא מרצה.

זכות ערעור תוך 45 יום לבית המשפט המחוזי.

**ניתנה והודעה היום ח' כסלו תשע"ה,
30/11/2014 במעמד הנוכחים.
דניאל בן טולילה, שופט**